

Sygn. akt VII W 223/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant : Anita Cichosz

Przy udziale oskarżyciela publicznego KP w W. – asp. sztab. S. N.

po rozpoznaniu w dniach 18.10.2017r. , 22.11.2017r.

sprawy **A. W.**, syna W. i E. z domu S., urodzonego (...) w W.

obwinionego o to, że:

w dniu 12.01.2017 roku, około godziny 20:51 na(...)km, drogi krajowej (...), w miejscowości S., gm. M., powiat (...), kierując samochodem O. (...) o nr rej. (...), przekroczył dozwoloną prędkość o 41 km/h

tj. o wykroczenie z art. 92a kw w zw. Z art. 20.1. pkt. 3a ustawy prawo o ruchu drogowym z dn. 19 sierpnia 1997 r.

orzeka

1. obwinionego **A. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 92a kw wymierza obwinionemu karę grzywny w wysokości 500,00 (pięćset) złotych,

2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków oraz kwotę 50,00 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII W 223/17

UZASADNIENIE

W dniu 12 stycznia 2017 roku funkcjonariusze policji z K. (...) w P. – st. S.. C. G. i sierż, sztab. T. K. pełnili służbę drogową nieoznakowanym radiowozem m-ki O. (...) z wykorzystaniem urządzenia pomiarowego (...) z zamontowanym w nim V. (...)o nr fabr. (...) który posiadał ważne świadectwo legalizacji. na drodze(...). Służba polegała na kontroli (...) uczestników ruchu trasy (...) w miejscu obowiązywania ograniczenia prędkości do 140 km/h. Około godz. 20:51 patrolując drogę w/w w kierunku G., W. poruszając się lewym pasem nieoznakowanym radiowozem m-ki O. (...) w/w, policjant C. G. dokonał pomiaru prędkości jadącego pojazdu m-ki O. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez A. W. na odcinku 100 metrów trasy(...) videoradar o godzinie 20:52.45 wskazał pomiar prędkości 181,1 km/h. Wówczas policjanci w/w nieoznakowanym radiowozem, włączyli sygnały dźwiękowe i błyskowe nakazując obwinionemu zatrzymanie pojazdu do kontroli drogowej. Po zatrzymaniu samochodu O. (...) w związku z przedmiotowym zdarzeniem funkcjonariusz policji C. G. poprosił obwinionego do radiowozu celem sporządzenia odpowiedniej dokumentacji, wtedy policjanci odtworzyli w radiowozie zapis z (...) pokazując obwinionemu zarejestrowane przekroczenie przez niego dozwolonej prędkości aż o 42 km/h. Obwiniony w trakcie kontroli nie zażądał podania mu danych (...)i okazania mu świadectwa legalizacji radaru. Natomiast

prosił policjantów o odstąpienie od karania go mandatem tłumacząc przekroczenie prędkości problemami osobistymi i rodzinnymi , stąd pośpieszny powrót do domu z ważnej konferencji naukowej. Jednakże C. G. zaproponował obwinionemu A. W. mandat karny w kwocie 300 zł. i 8 punktów karnych oraz pouczył obwinionego A. W. o prawie odmowy przyjęcia mandatu, a obwiniony skorzystał z tego prawa.

W dniu 10.02.2015 r. sąd wydał wobec obwinionego A. W. wyrok nakazowy o wykroczenie z art. 92a kw.

Od tegoż wyroku sprzeciw złożył obwiniony A. W. wnosząc o rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych i uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu czynu. Nadto wnosił o umorzenie postępowania o wykroczenie na zasadzie art.5 kpow w zw. z art.1 kw, ewentualnie o odstąpienie od wymierzenia mu kary w trybie art. 39 kw, bądź zastosowanie art.41 kw – pouczenia, ostrzeżenia; w przeciwnym wypadku przeprowadzenie dowodu z opinii metrologa na okoliczność pomiaru (k.84-110).

/dowód: częściowo wyjaśnienia obwinionego A. W. k. 121-121verte, zeznania świadków: C. G. k.121verte, T. K. k.121verte, notatka urzędowa k.1, kserokopia instrukcji obsługi urządzeniaV. (...)R. 2 k.27-67, płyta DVD zapis wykroczenia drogowego k.70, protokół oględzin rzeczy k. 71, sprzeciw od wyroku nakazowego k.84-110/

Obwiniony A. W. ma 32 lata. Ma wykształcenie wyższe, prawnicze, z zawodu jest adwokatem kościelnym, prowadzi k. (...) w W. o dochodzie ok. 5-6 tys. złotych. Jest kawalerem, bezdzietnym, nie ma nikogo na utrzymaniu. Z majątku posiada samochód osobowy m-ki K. (...) o wartości ok. 91.000 zł, sprzęt (...)wartości ok. 8.000 zł. Nadto jest współwłaścicielem w 11/4 części nieruchomości i domu mieszkalnego położonego w miejscowości (...), gm. S., wartości 900.000 złotych. Obwiniony nie był dotychczas karany.

/dowód: dane osobo poznawcze obwinionego k.121, dane o karalności k.74/

Obwiniony A. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Podał, iż tego dnia wracał z konferencji w K., musiał wracać wcześniej, gdyż jego brat się rozchorował, musiał odwołać spotkania i ok. 21:00 wracał stara trasą był przed Ł. ok. 60 km. Jadąc autostradą jechał nie więcej niż 140 km/h, może 150 km/h wyprzedzał ciąg samochodów ciężarowych, chciał zjechać na prawy pas bo zobaczył samochód jadący za nim. W pewnym momencie zobaczył koguty, zjechał na prawy pas. Policjanci przedstawili mu powód zatrzymania, a on przedstawił im swoje argumenty, ale oni nie chcieli go słuchać. Podniósł, iż nie mógł jechać taką prędkością, gdyż samochód był już leciwy i jego maksymalna prędkość to 180 km/h. Podniósł, iż policjanci siedzieli mu na zderzaku, nie był utrzymany dystans 100 metrów. Poprosił policjantów o świadectwo certyfikacyjne i videorejestrator taką legalizację posiadało.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 121-121verte)

Sąd zważył, co następuje :

Wyjaśnienia obwinionego Sąd uznał tylko częściowo za wiarygodne. Nadał walor wiarygodnych tym wyjaśnieniom, którymi obwiniony opisał, iż w dniu 12 stycznia 2017 jechał samochodem osobowym m-ki O. (...) o nr rej. (...) Autostradą (...) w kierunku na G. /W./. W ocenie Sądu nie wiarygodne są wyjaśnienia obwinionego, które dotyczą okoliczności związanych z tym, iż obwiniony w chwili pomiaru, jechał z prędkością 100-110 km/h, gdyż były one niespójne, niejednolite i wzajemnie sobie zaprzeczały, nawet z treściami pism obwinionego na k. 27-67, 84-110.

Sąd ustalając stan faktyczny przedmiotowego zdarzenia oparł się w przeważającej mierze na zeznaniu świadków-funkcjonariuszy policji C. G. i T. K.. Zeznania tychże świadków są pełne, jasne i logiczne. Ponadto korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w przedmiotowej sprawie, a w szczególności z uznawanymi przez Sąd za wiarygodne: notatką urzędową, zapisem zarejestrowanym na płycie DVD oraz protokołem oględzin zapisu na płycie DVD. Przedmiotowe dokumenty są pełne i jasne, nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Z zeznań w/w świadków wynika jednoznacznie, iż na odcinku drogi (...) metrów pomiar prędkości samochodu osobowego m-ki O. (...) wskazał 181,1 km/h. Dlatego w/w pojazd został zatrzymany do kontroli drogowej (k.121 verte). V.

był sprawny i miał ważne świadectwo legalizacji. Pomiar prędkości pojazdu kierowanego przez obwinionego oraz jego godzina została skrupulatnie odnotowana przez videoradar i zapisana na nośniku DVD. Ponadto nie było żadnego innego pojazdu, przed pojazdem obwinionego, który by uniemożliwił pomiar v. (...) (k. 71). Dodatkowym dowodem potwierdzającym zeznania w/w świadka zapis z płyty CD z dnia 12.01.2017r. , gdzie jasno, precyzyjnie, klatka po klatce widać całe przekroczenie prędkości przez pojazd obwinionego. W świetle powyższego twierdzenia obwinionego o nieprawidłowym pomiarze, błędzie w nim oraz innych kwestiach meteorologicznych nie zasługiwały na wiarę. Ta wersja została zbudowana jako linia obrony dla potrzeb postępowania mandatowego i postępowania sądowego mająca na celu uniknięcie odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Tak samo nie zasługiwały na wiarę twierdzenia obwinionego o poruszaniu się z prędkością 110 km/h. Należy podnieść, iż z zeznań świadków policjantów jednoznacznie wynika, iż podczas oglądania zapisu z v. (...) w radiowozie policyjnym, obwiniony nie negował swojego sprawstwa, tłumacząc się jedynie względami osobistymi, rodzinnymi i stąd pośpiechem w dotarciu do domu.

Dlatego w świetle zebranego materiału dowodowego wina umyślna obwinionego A. W. popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 92a kw nie budziła żadnych wątpliwości.

Rozważając kwestię rodzaju i wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę następujące okoliczności:

Wymierzając obwinionemu A. W. karę za wykroczenie Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości tego czynu. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość czynu jakiego dopuścił się obwiniony przekracza stopień znikomości. A. W. dopuścił się wykroczenia działając umyślnie. Obwiniony swoim zachowaniem naruszył dobro ważne dla społeczeństwa – bezpieczeństwo w komunikacji i dlatego pozostające pod ochroną prawa. Istotne znaczenie ma także fakt, iż obwiniony działał świadomie. Do okoliczności obciążających należy fakt przekroczenia dozwolonej prędkości w miejscu zdarzenia aż o 41 km/h! Na korzyść obwinionego Sąd poczytał fakt, iż A. W. nie był dotychczas karany.

Biorąc pod uwagę całokształt okoliczności Sąd na podstawie art. 92a kw wymierzył A. W. karę grzywny w wysokości 500 złotych. Sąd jest przekonany, że kara ta spełni zadania w zakresie prewencji indywidualnej i będzie ostrzeżeniem także dla innych potencjalnych sprawców tego typu wykroczeń. Wymierzając karę za wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji należy bowiem mieć na względzie, że ten porządek i bezpieczeństwo na drogach w poważnym stopniu zależą od stosowania właściwej represji, która - uwzględniając rodzaj i wagę naruszonych zasad bezpieczeństwa ruchu, postać i stopień winy a także nasilenie tej kategorii wykroczeń - powinna stanowić jeden z najistotniejszych elementów zwalczania oraz zapobiegania różnym zdarzeniom komunikacyjnym.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1, art.119 kpow, zaś o opłacie karnej na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt.1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. – o opłatach w sprawach karnych /tj. Dz. U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. Zm/.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji.